

Ilyés Krisztina

LISTA

Ma reggel megint lista szerint kaptam vissza mindenem.
A hölgy a pult másik végén mosolyogva nézte a meztelen fotóm,
és adogatta vissza a karom, a lábam, a szemem.
Az orrom kicsit csámpásra sikerült.
Míntha elsietett rajz lenne.
Rúzs nélküli szám már szinte beszélt,
közben a füleim is helyrekerültek, és
a pattanások is, egy a mellemen, ami rohadt idegesítő.
Arrébb akartam csúsztatni,
de a kép az asztalon ragaszkodott a való énemhez.
Az anyajegyek is szerre előbukkantak,
felragasztottam a piros köröket az arcomra,
majd a dús hajam, köröm az ujjaimon,
körömlakk rajtuk,
fülbevaló a fülemben,
minden, ami egy nő.
Milyen sablonos, kérlek!
Szeretnék egy új listát holnapra – mondom.
A pattanást vegye le róla mindenképp.

MADÁRFÉLELEM

A madár szerepét vállaltad,
fekete tollakat festettél sötétzöldre.
Amikor a tériszonnal álmodtam,
elkezdted félni, vagy csak engem féltettél.
Magánsivatagot bérelted sok homokbuckával,
versenyt futottál, és sosem nyertél.
A pihekönnyű homokszemcséket
mérhetetlen távolságra szórta szét a szél.

Elsüllyedve kapálóztál,
mint a futóhomokba tévedő madár.
Szárnyak nélkül fogsz elrepülni.
Nagyon félek.

MARADÉK

Beszélgetni akartál
ezért ültem le veled a
rég, poros kerek szőnyegre.
Bármit kérdeztél,
fejem lehajtva mutattam, hogy
várj, gondolkodom,
pedig csak a cérnaszálakat
szedegettem alólunk.
Egy újabb kérdésnél megfogtad a kezem,
azt akartad, hogy úgy nézzek rád,
mint a filmekben a hősszerelmes,
de inkább csak könnyezni akartam,
te rám hagytad a csendet,
és a halk ragaszkodás
véget vetett a kiengedett hajam susogásának.
Félig elkészült színes kerekszőnyeg
maradt utánunk.